

Milan Rúfus

ZLATÁ MUZIKA

Poletuje nad mestami
Zlatá muzika.
Poletuje ako vtáča,
srdce preniká.

Ako husle, ako harfa,
ako jasný zvon.
Raduje sa, chúďa zlaté,
že je chvíľu von.

Že sa jej zas podarilo
dostať z úkrytu,
kde ju drží ježibaba
vo tme ukrytú.

Aby ľuďom nenasila
radosť po svete,
nuž je, chúďa, ako zviera
v klietke zavretá.

Ale teraz poletuje,
spieva tralala,
lebo stará po obede
s dievkou zaspala.

Poletuje ako vtáča
a sa veselí.
Šuhaj Baláž dobrou zbraňou
na ňu zacieli.

Cieli, cieli, ale mimo,
do nej božechráň!
Kdeže by on do Muziky
lúčal svoju zbraň!

Necieli jej do srdiečka
ani do čela.
Len tak, aby na chvíľočku
krátko omdlela.

Tak, aby sa chytiť dala
húska divoká.
Tak, aby mu padla k nohám
z toho vysoka.

Zablysklo sa, zahrmelo
a už zakrátko
túlila sa v jeho rukách
ako vtáčatko.

„Neľakaj sa, moja Zlatá,
nekryže si tvár!
Zanesiem ťa dobrej panej
na svadobný dar.

Všetkým ľuďom budeš svietiť,
moja kométa.
Nebudeš viac ako zviera
v klietke zavretá.

Len si sa mi neudrela
o tú tvrdú zem?
Veď som iba zato strieľal,
že ti dobre chcem."

Poletuje nad mestami
Zlatá muzika.
Poletuje ako vtáča,
srdce preniká.

Ako husle, ako harfa,
ako jasný zvon.
Pospevuje, raduje sa,
že je z klietky von.